

NUMMER 9

NYHEDER **ANMELDELSER** INTERVIEWS FEATURE PODCAST ▼ BLOG ▼ KONTAKT ▼

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- 🔗 Lars Christian til [Mit møde med Hergé](#)
- 🔗 Carsten Søndergaard til [Grønne fingre](#)
- 🔗 rbcboss til [Lucha Comico: DC Comics og Hanna-Barbera](#)
- 🔗 Kristian Bang Larsen til [Grønne fingre](#)
- 🔗 Sajmon til [Grønne fingre](#)

Stalins tåkrummende død

14. december 2017 af [Aske Sparrebro](#)

🔗 0

STALINS DØD

999999

Instruktør: Armando Iannucci

Form: Spillefilm, 1t 46m

Sovjetunionen, 1953. Den Store Leder, den ellers urørlige diktator Josef Stalin, har fået et ildebefindende, der ender fatalt. Han kunne have været reddet – hvis ikke han havde deporteret alle de gode læger til Gulag. En ny leder må rejse sig.

Alle medlemmerne i Kommunistpartiets tætsluttede Centralkomité vil naturligvis gerne være diktator i stedet for diktatoren, og må udmanøvrere alle de andre for at nå målet. Sådan lyder startskuddet til en hæslæsende og kaotisk magtkamp i Armando Iannuccis *Stalins Død* baseret på franske Fabien Nury og Thierry Robins [tegneserie af samme navn](#).

Keep your friends close, but your

Comrades closer

Kamphanerne må dog stå sammen for at tage behørigt afsked med Arbejdernes Mægtige Helt – Stalins statsapparat er nemlig stadig nøglen til magten. Det brutale politiske spil skal altså foregå sideløbende med et absurd politisk teater, hvor alle er frygteligt kede af det altsammen, samtidig med at de hver især gør alt for at få et forspring.

Den opportunistiske sikkerhedsminister Beria (spillet modbydeligt godt af Simon Russell Beale som en halv-pædofil sadist) vil vinde for enhver pris. Han har besnakket Stalins officielle efterfølger, den noget skvattede og enfoldige Malenkov (Jeffrey Tambor). Nikita Khrusjtjov (Steve Buscemi) vil bare gøre det bedste han kan – inklusive at le ad Stalins dårlige jokes for at undgå pludselig død. Udenrigsminister Molotov (Michael Palin – Monty Python!) er Stalin-loyalist og ville så gerne have, at alle bare kunne være venner i kommunistisk broderkærlighed. Min personlige *scenestealer* var dog klart den stadig meget britiske Jason Isaacs som macho-generalen Zjukov, der er så

FIND OS PÅ FACEBOOK

Synes godt om side Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

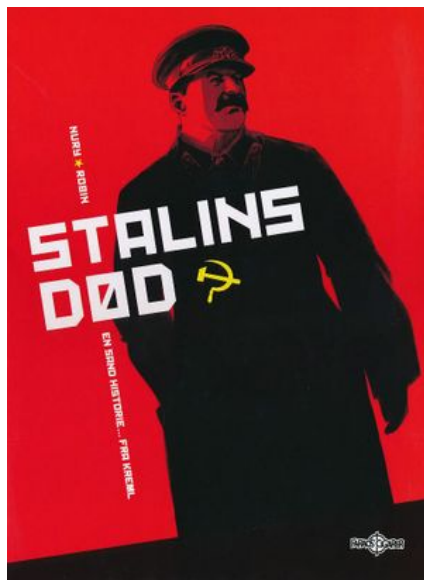
9 Nummer 9 - magasin for tegneserier
for 2 timer siden

Der er både gamle belgiske spejderdrengene og yngre svenske feminister på forårsprogrammet hos forlaget Cobolt. Hvad glæder du dig mest til?

Forårsudgivelser III: Cobolt

SENESTE INDLÆG

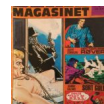
vældig træt af politik, fordi det er nemmere at skyde folk. Rollelisten er spækket med (røde) stjerner, hvis skuespilkunst bærer hele fortællingen.

Forårsudgivelser III: Cobolt

1. marts 2018

0

Verden ifølge Seriemagasinet: En duft af petroleum

28. februar 2018

0

Freudiansk fatalisme

27. februar 2018

0

Forårsudgivelser II: Carlsen, Gyldendal og Eudor

25. februar 2018

0

Hvem er du, Punpun?

23. februar 2018

0

Verdens største kommunistiske sit-com

Hvis det lyder som et lidt sært set up for et selvdøbt komedie-drama, kan jeg ikke andet end at være enig. Det var også det første jeg selv tænkte – en sjov film om Stalin?! En sammenligning med Monty Pythons *Life of Brian* er ikke af vejen her. I virkeligheden er det historiske bagtæppe mest af alt en undskyldning for at lave satire over et kendt emne eller fortælling. I *Life of Brian* var det Jesusmyten, og i *Stalins død* er det diktatorkomplekset.

Forvent derfor ikke en historisk korrekt film eller en film, der tager sig selv helt alvorligt. *Stalins Død* følger ganske vist det velresearchede tegneserieforlægs plot ganske nøje, og skuespillerne er castet til at ligne de tegnede figurer. En enkelt mere alvorlig afvigelse skal dog nævnes: den tåkrummende sitcom-humor. Og det er ment på den gode måde.

Malplacerede jokes om massedrab

Men det komiske islet som – antager jeg – skulle gøre filmen mindre tør, er i virkeligheden dens største svaghed. Den kan nemlig ikke helt finde ud af, om den skal være en 'seriøs' politisk satire eller en total-parodierende lærklapper-komedie. Tonen rammes aldrig helt rent.

De alvorlige temaer om Stalins gulager og massedrab bringes ind, men opnår ikke fuld syntese med filmens ellers humoristiske grundholdning. Det er svært at beskæftige sig satirisk med sådanne forfærdelige ting uden at have klargjort sin distance på en fuldstændigt ekstraordinær intelligent måde. Eller også – ligesom *Life of Brian* – vedgå

sig, at dette ikke en seriøs film overhovedet. At ikke- Alvoren netop er en del af filmens idé og faktisk dens egentlige pointe. Denne streg formår filmen aldrig helt at trække på en helt effektiv måde.

Hvor Molotov i tegneserien er knust over tabet af landsfaderen Stalin, på trods af dennes fejl, er han i Palins skikkelse blot permanent betuttet. Stalins to børn – henholdsvis en neurotiker og en fulderik – skal intet i filmen ud over at få os til at grine af dem. De er comic relief. I tegneserien er Stalins søn en trist skæbne, og datteren et godt billede på en politisk skakbrik uden egen kraft.

Hæsblæsende komedie med glimt af geni

Det betyder dog ikke, at film ikke er yderst veludført underholdning. Plottet er godt tilrettelagt og kørte spændingsfyldt derudad uden megen slinger. Den store fart, hvormed det bevæger sig, er klogt beregnet, for hele situationen omkring den koldblodige magtkamp er jo en stor virak, hvor der ikke er råd til at sove i timen. Man bliver nemt forpustet, og kan man ikke sin sovjetiske historie, er det svært på forhånd at regne ud, hvem der til sidst ender på magtens tinde.

Jeg var også glad over den store og gennemførte opmærksomhed, som den overgearede sovjetiske ikonografi fik – diktatorfilm skal naturligvis have masser af propaganda med! Uniformer! Flag! Geværer! Jetfly! Skuespillerne gjorde de enkle arketyper, de fik tildelt, stor ære. Det var noget af det mest gennemførte karakterskuespil, jeg længe har set – også selv om de geniale skuespillere blot fik til opgave at være sjove i en bestemt absurd kontekst. Vi ender med en vitterligt morsom, men anstrengt galgenhumoristisk gendigtning af forløbet omkring Stalins død. Det er rigtig godt! Men lidt mere klarhed omkring de kreative valg kunne have givet os enten den sekulariserede *Life of Brian* eller en stalinistisk *Der Untergang*.

9 VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

👤 Fabien nury

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Aske Sparrebros

Kulturskribent extraordinaire. Udannet i filosofi, litteratur og historie. Kan lide: Regnvej, jazz, Yoda, strikswear, fuckfingre. Kan IKKE lide: apati, børn, rensurethed, larm, æggebage.

FORRIGE ARTIKEL

[Jul på nettet: Pipeline Lizards](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Jul på nettet: Assigned Male](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Magtkamp på russisk7. november 2016 af [Christian Aarestrup](#)

1

Efterårsudgivelser - euroalbum for voksne6. september 2016 af [Morten Tjalve](#)

0

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

[Læs mere her](#)**TEGNESERIE-RESURSER**

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble
Storm P. Museet
The Animation Workshop

